

CAMPANER

PRENSA
1986

publicació de l'O.C.B.

MAIG-JUNY 1986 Núm. 26

Cases de So N'Estrany

SUMARI

NOTICIARI. DADES ELECCIONS 86. OPINIÓ. LLIÇONS DE LLENGUATGE.
CAMPAMENT DE CALA MURTA 1986. ENTREVISTA A LIETA VIDAL. SANT
VICTORIA. CONVERSA AMB EN GUILLEM "ROCA". ESPORTS. AGENDA.

"CAMPANET"

Revista Bimensual

Edita

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador

Miquel Vives Mascaró

Equip de redacció

Joan Buades Crespi
Jaume Ordinas Llobera
Damià Pons Pons

Administració

Pere March Mascaró
Jaume Nadal Ripoll

Publicitat

Joan Buades Crespi

Fotografia

Pere March Mascaró
Damià Ferrà-Ponc

Disseny i Il·lustració

Joan Martorell Martorell
Josep Bernat

Col·laboradors

Joan Pons Pol, Jaume Morell, Damià Ferrà-Ponc, Obra Cultural Balear, Aloma, Catalina Vairiu, Guillem Alemany Pons, Josep Segura Salado, Catalina Vilanova, Francesc Aquiló Pons, Jaume Puigserver, Francesc Lladó.

Impressió

Apòstol v Civilizador, Petra.

Dipòsit legal

P.N. 659/1982

Domicili

Plaça de Son Sordoi, 10, ler, 1^a
Telèfon: 51 62 27

Portada

Fot.: Damià Ferrà-Ponc

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Durant el curs 1.985-86, un grup de campaneters i campaneteres han seguit el curs de Català-Ràdio ECCA amb el mestre Jaume Morell. El curs acabà amb un sopar multitudinari en el Molí d'es Comte. En el curs que ve, tots podrem tenir l'oportunitat d'aprendre un poquet més la nostra llengua.

VINS DE RIOJA **FAUSTINO**

VINS DE NAVARRA **GRAN FEUDO**

CASTILLO DE MELIDA

DISTRIBUEIX:

CIA. HISPANIA DE BALEARES SA.

TEL 276300

Auto - Escolla

SOLIVELLAS

Avda. del Coco, 8 - 1.º A
Tel. 51 4815

LLOSETA
Balears

La Menorquina

EDITO RIAL

Podeu pensar que l'arxipèlag de Cabrera queda molt enfora del nostre poble i que, per tant, la polèmica que s'ha desfermada als diaris des de fa unes setmanes en relació a les maniobres militars que s'hi duen a terme poden despertar -això sí- el nostre interès i motivar la nostra opinió, però de totes maneres la qüestió no ens afecta directament.

Cabrera, això no obstant, és el símbol d'un estat de coses que afecta tots els indrets de Mallorca, i no feim llarg si deim de tot el món. El despreu dels poders públics -i també de molts de ciutadans- pel medi que ens envolta: la natura, la riquesa arquitectònica i urbanística, etc., a l'hora de planificar el futur, de programar les seves actuacions, és una constant de l'època que ens ha tocat viure, camuflada molt sovint amb declaracions de bones intencions i amb lleis ineficaces.

El fet real que cada any Cabrera és bombardejada i el fet ara irreal, però sempre possible, que -per exemple- una autopista travessàs -el Pla de Tel, són aspectes d'un mateix procés de degradació contínua que fa pensar que es poden cometre els desbarats més grossos.

No convé, però, desanimar-nos. Sembla que les institucions comencen a preocupar-se mínimament pel medi ambient -es pot dir que el tema està de moda des de fa uns anys- i ençaten campanyes contra els incendis; s'elaboren lleis de protecció de zones, que poden ésser útils, etc., i que els ciutadans ja miren amb uns altres ulls el seu voltant i arriben a comprendre que el seu benestar depèn, a més del seu patrimoni personal, del patrimoni natural i cultural que els toqui. Que -Cabrera arribàs a ésser un parc natural ens confirmaria que les coses comencen a canviar.

Treballant al camp, mirau prim amb el foc

El foc és una eina molt útil, però també molt perillosa quan es fa servir per cremar rostolls, batzers i la llenya que sobra en haver podat. Aquesta feina provoca cada any molts dels incendis forestals de Mallorca. Per això la llei prohibeix, durant l'estiu, encendre gens de foc fins a 400 m. de la vegetació natural.

Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més

Noticiari

EL FUNCIONAMENT DE LA DEPURADORA

Durant el mes de juny i principis de juliol la depuradora de Son Xapeta no ha funcionat amb normalitat. El funcionament irregular, que ha provocat males olors i una depuració deficient de l'aigua, ha estat degut a una avaria en els motors, la solució de la qual s'ha retrassat a causa del retard en l'arribada d'una peça que era imprescindible (Font: DM, 6-VII-86).

LES SESSIONS PLENÀRIES DE L'AJUNTAMENT

El mes de juny l'Ajuntament celebrà dues sessions plenàries. La del dia 17 tingué caràcter extraordinari i l'ordre del dia constà d'un únic punt: l'aprovació de la reducció de la contribució urbana en un 5%. Aquesta reducció, però, no podrà aplicar-se fins al 1987.

Al Ple únicament hi assistiren els regidors d'AP, un dels quals hagué de ser avisat telefònicament perquè hi acudís, ja que els cinc representants del PSM aquella nit eren a Palma on el seu partit celebrava l'acte electoral central.

Quant a la sessió ordinària, s'hi tractaren els punts habituals i alguna qüestió de tràmit, com per exemple l'aprovació de les nosmes subsidiàries. En el capítol de precis i preguntes, el grup de l'oposició en plantejà una sèrie, i ho feren per escrit per tal que en quedàs constància a l'acta. Una pregunta es referia a unes declaracions fetes en nom de l'Ajuntament a un periòdic sobre la mort de l'argentina Adriana Alicia. El batle respongué que havia fet les declaracions a nivell personal i que, per tant, n'assumia la responsabilitat.

Una altra petició que formularen els regidors del PSM es referia a la periodicitat de realització dels plens ordinaris. Demanaren que se'n celebràs un cada mes ja que tanmateix durant el darrer trimestre se n'havien hagut de convocar una dotzena d'extraordinaris. El batle respongué que la Llei de Règim Local establia l'obligatorietat d'un ple ordinari cada tres mesos i ell ho faria així, convocant tots els plens extraordinaris que fecin falta (Font: DM, 8 juliol 86).

BRUTOR A S'ESTRET DE CAN PANXO

Al camí Vell de Pollença, a l'endret de s'Estret de Can Panxo, a la tenassa amb pins i mates que hi ha entre el camí i el torrent, hi han anat llançant una gran quantitat de brutor i escombraries de tot tipus. S'hi poden veure botelles i bosses de plàstic, matalassos, planxes d'electrodomèstics, i altres restes dels aparells de la nostra societat de consum. Un espectacle llamentable a un lloc on la naturalesa és esplèndida. Desconeixem el nom i llinatges dels responsables però en sabem el seu grau de civisme: un zero absolut. Llàstima que qualcú no els ensenyi a esser ciutadans!

ENTREVISTA A ANTONI SOCIES

Al "Diario de Mallorca" del 13 de juliol es publicà una extensa entrevista al polifacètic Antoni Socies. Nat a Manacor fa vint-i-vuit anys, fill de pare campanater, és tot un personatge dins aquesta cultura jove autoproclamada moderna que s'ha anat produint al llarg dels darrers anys. El que millor defineix n'Antoni Socies és la seva capacitat de creació multidimensional, fins al punt d'aproximar-se a la figura de l'artista total: és músic, escriptor, dibuixant i pintor, creador d'espais escenogràfics, model de moda i fotogràfic, organitzador d'actes lúdics i festius, ... La pràctica de la creativitat en tots els camps és el nord de la seva vida, la seva pertinença al grup "Peor Imposible" és probablement el fet que li dona més protagonisme però la seva identitat correcta ve marcada pel seu afany d'experimentar totes les formes creatives. Per acabar, de l'entrevista feta per na Gina Garcies en voldríem destacar la definició que en Toni en dona d'un "modern": "El que és vertaderament modern és ésser com tu vulguis, vestir i comportar-te amb la teva pròpia personalitat i no pertànyer a una tribu. Això és el que se pot aprendre de la segona meitat dels 80".

EN JOAN CRESPI: UN CAMPANATER QUE FOU FUNDADOR DE LA FALANGE A MALLORCA

Al diari "Baleares" del 13 de juliol, en el Suplement publicat amb el títol Mallorca en guerra. Memòria civil (1936-1986), hi sortí una entrevista a doble pàgina al campanater Joan Crespí, més conegut com a "capellà Casetes", feta per en Llorenç Capellà. La notorietat d'aquest personatge ve donada per la seva condició de fundador i membre important de la Falange a les Balears. La seva vida és certament una història ben novel·lesca.

Nat a Campanet fa vuitanta-tres anys, fill de pares espardanyers. Cursà el Batxillerat al Seminari gràcies a què el metge del poble li pagà les despeses dels seus estudis. Essent sacerdot, i empès per les seves inquietuds socials i per la seva animadversió als sindicats de classe, fundà el "Sindicato Regional Autónomo de Obreros de la Producción y Distribución de Baleares", de caràcter antisocialista. L'any 1933 participà a les primeres reunions organitzades a Mallorca per a fundar la Falange. Sobre aquest fet, en Joan Crespí arriba a afirmar: "José Antonio volia que jo fos el cap de Falange, i únicament m'ho impedí la meua condició de clergue". Malgrat haver estat una peça clau en la Falange de la pre-guerra i dels primers temps de la guerra, el 1937 va caure en desgràcia i fou detingut i jutjat sota l'acusació de capitanejar un complot per assassinar el governador civil i el Marquès de Zayas. El fiscal demanà pena de mort per alta traïció. Finalment, però, l'acusaren d'auxili a la rebel·lió i el condemnaren a dos anys i un dia de presidi. Quan fou alliberat, penjà els hàbits i abandonà Mallorca, passant a viure des d'aleshores a Barcelona.

L'aspecte que més destaca de les respostes d'en Joan Crespí són les seves opinions, sempre molt negatives, sobre tots els capdavaners de la Falange mallorquina i també de l'Església il·lenca. L'entrevistat, sense pèls a la llengua, desqualifica i critica el món i la mare. Així i tot, però, i de manera sorprenent, manifesta ignorar el caràcter violent i l'actuació repressiva duita a terme pels homes de Falange, a la que pretén exculpar per damunt les responsabilitats i deficiències dels seus membres. Dues citacions textuais ens permetran veure els punts de vista dominants en les paraules de l'entrevistat: "Potser que els executors fossin homes de Falange, però els que els incitaren a disparar les armes foren els rics. Falange

va esse emprada, va fer la feina bruta" i "Crec en la doctrina de José Antonio, perquè avui per avui és ben vàlida. Ara bé, reconec que en el moment de portar-se a terme va esser un fracàs".

En el mateix Suplement, hi ha dues altres referències a Campanet. Se'ns informa que el dia 9 de febrer del 1936 els falangistes celebraren un míting important al nostre poble, fet singular i remarcable ja que només en feren un altre a Manacor. També ens assabentam de les Associacions campanateres que formaren part del Front Popular. Foren les següents, amb l'adreça del seu domicili social:

-Agrupació Local del Partit Unió Republicana. Plaça de la República.
- Esquerra Republicana Balear. Plaça de la República, 23.

-Agrupació Socialista. C/ Puente (?) (El nom del carrer probablement deu correspondre al de la Font).

LA CAMPANYA ELECTORAL

En ocasió de la campanya electoral hi hagué alguns actes públics promoguts per les forces polítiques que aspiraven a treure representació a les Corts Generals. El PRD i el CDS no n'organitzaren cap. En canvi, si que ho feren l'Esquerra Unida ---vingué en Pep Vilchez---, el PSOE ---en Josep Moll, n'Andreu París i en Toni Garcies---, la CP ---en Cristòfol Soler i en Jaume Llompарт---, i el PSM ---en Damià Ferrà-Ponç, en Pere Sampol i na Jerònia Rayó. Tots els actes es celebraren a l'Ajuntament, exceptuant el del PSM que es va fer, davant un centenar de persones, en el local del Cine. Als actes del PSOE i de la CP hi assistiren, respectivament, una cinquantena i una vuitantena de persones.

Als carrers hi hagué alguns cartells, sobretot del PSM i de la CP, i en una o dues ocasions vingueren al poble les caravanes electorals del PSOE, la CP i la Falange. Globalment, però, la campanya electoral fou poc animada.

LES FESTES DE SANT VICTORIA

Del 5 al 13 de juliol es celebraren les Festes de Sant Victorià d'enguany. Els actes, desenrotllats al llarg de vuit dies, consistiren en una quinzena d'actes de caràcter divers: esportius, musicals, culturals, infantils, ... La realització del VIIIè Mini-marathon Popular aconseguí, malgrat la disminució de participants, un bon èxit, sobretot per l'animació ambiental que fou capaç de provocar. Les tres exposicions instal·lades ---de segells a la Rectoria, de pintura a "la Caixa" i de vidre artístic a l'Ajuntament--- foren visitades per molta de gent. L'Escola de Balls Mallorquins demostrà que els balls tradicionals encara atreuen l'interés de la gent i sobretot, i això és molt més important, que són capaços de fer participar en la festa a un grup ben nombrós de campanaters, molts d'ells ben joves. La llàstima fou que la pluja del diumenge dia 13 impedí que actuàs l'altra agrupació local de ball: l'Escola de Ball de Bot. Els actes musicals de les festes foren molt nombrosos, diversificats i en general ben interessants. Fou molt notable el concert que oferiren els alumnes de l'Escola de Música. A la berbena hi actuà la nostra Vascònia i una banda valenciana molt nombrosa i de bona qualitat, la Big Band Bahía. També tingueren qualitat el concert de la Banda de Música de Montuiri i el recital del cantautor Toni Morlà. Dels dos actes més estrictament culturals ---la taula rodona sobre la Llei de Normalització Lingüística, amb la intervenció únicament d'en Josep Moll (PSOE) i Damià Ferrà-Ponç (PSM), i la projecció de dos àudio-visuals sobre en M.S.Oliver i en Llorenç Riber--- se'n pot destacar el seu interès i se'n ha de lamentar la poca assistència de públic: hi acudiren trenta i quinze persones. ¿Com és possible aquest absentisme

cultural dels estudiants universitaris i de batxillerat superior del nostre poble?

Per acabar aquest comentari de les festes hem de dir alguna cosa del programa opuscle que les anunciava. D'entrada, en volem felicitar els seus responsables perquè enguany no s'ha insultat la memòria dels campanaters il·lustres ---Oliver i Riber--- que són escriptors clàssics en llengua catalana. S'ha fet allò que pertoca: a tot poble que respecta el seu idioma: escriure d'acord amb les normes gramaticals que els lingüistes i els bons escriptors han establert. Llàstima que el batle en la seva Salutació i l'Ajuntament en les Notícies de la Alcaldia hagin prescindit de la llengua pròpia dels campanaters i de Mallorca. Els articles publicats al programa són els següents: La Jura de la princesa a Campanet de Josep Segura i Salado, "Es Cocover". Notes per una petita història de sa nostra vila de Jaume Sociés, Campanet en el segle XVII. Crònica de morts violentes de Damià Ferrà-Ponç i Glosat de l'amo en Joan Pons Reinés "Menut".

INAUGURACIÓ OFICIAL DEL DEPÒSIT DE SA MURTERA

El diumenge 13 de juliol s'inaugurà oficialment el depòsit regulador de l'aigua potable instal·lat a Sa Murtera. A l'acte hi assistiren el Molt Honorable president de la Comunitat Autònoma, senyor Gabriel Cañelles, i el vice-president del Consell Insular de Mallorca, el senyor Joan Verger. També hi havia, lògicament, el batle Joan Martorell i la majoria dels regidors. Únicament un petit grup de ciutadans, gairebé tots ells veïnats de Sa Murtera, presenciaren la cerimònia que fou molt breu ja que se reduí a fer una curta inspecció de l'obra i a descobrir la retolació del depòsit ---Ajuntament de Campanet. 1985---, tapada amb la bandera espanyola. Poc després de les dotze començà a caure una bona ploguda i els assistents es dispersaren ràpidament.

Aquest depòsit s'ha construït després de tretze anys de mal funcionament de la xarxa d'aigua potable, el cost d'instal·lació de la qual fou d'uns quaranta milions. Però, al llarg dels anys hi ha hagut despeses perments causades per les rompudes i pels intents de millorar una xarxa d'aigua potable i de clavegueram que de bon principi ja presentà deficiències tècniques i de realització. Es confia que amb la construcció d'aquest depòsit s'haurà trobat la solució definitiva.

Durant l'anterior consistori ja es plantejà la possibilitat de construir un depòsit a dalt de Sa Murtera. El grup del PSM el va incloure al seu programa electoral com a obra a realitzar. En el programa d'AP no n'hi havia cap referència. Finalment, però, en el Ple ordinari del 28 de febrer de 1984 s'acordà sol·licitar una subvenció al Consell Insular de Mallorca per a la construcció del depòsit. El Consell Insular concedí 7.372.368 pts. i l'Ajuntament n'hagué d'aportar 819.152 per a les obres de la primera fase.

L'arquitecte Martí Vila fou l'autor del projecte de l'obra i la seva realització correspongué al picapedrer local Jaume Mestre "Xato" per un valor de 7.718.095 pessetes.

Posteriorment, el 14 de març de 1985, el CIM subvencionà la segona fase amb 7.800.000 pts., que representa el 95% del cost total de les obres. Per tant, l'Ajuntament només ha hagut de pagar el 5% dels setze milions de pessetes.

Ara només cal desitjar que totes aquestes inversions representin la solució definitiva d'un problema que ha estat una hipoteca permanent per a la hisenda municipal i per a la vida diària del nostre poble. (Font: DM, 11,VII-86)

EN BARTOMEU BELTRAN PREMIAT

La Comissió Permanent del Consell General de Col·legis Oficials de Metges va acordar concedir el II^{on} Premi Periodístic d'informació mèdico-sanitària al programa "La salut es lo que importa", que s'emet diàriament per la cadena Antena-3. El seu director és el campanater Bartomeu Beltran Pons, metge ginecòleg que exerceix la seva especialitat en una clínica de Madrid.

ROMPUDA A LA XARXA D'AIGÜES BRUTES

El carrer de Sant Miquel ha estat notícia: davant la botiga de ca'n Quart, com podem veure a la fotografia, la xarxa de les aigües brutes va fer figa ! Des de feia més de mig any, els veïnats sentien una olor putrefacta, i, com s'ha vist, amb motiu. Aquesta rompuda ens costarà als campaneters més de tres-centes mil pessetes, si fa no fa.

No es poden demanar responsabilitats als autors d'aquesta deficient xarxa?

OPINIÓ

Els Plenaris de l'Ajuntament de Campanet resulten cada dia més pobres. Pocs punts del dia, i els que hi figuren poc interessants.

Han canviat les coses i un ja no pot informar-se dels problemes del poble, ja que gairebé només es despatxa correspondència oficial als Plens, i alguna altra qüestió que no du a expressar cap punt de vista dels dos partits que representen els campaneters.

I ben segur que no és perquè no hi hagi coses a tractar, sinó perquè moltes són tractades a la Comissió de Govern, donades les funcions que li atribueix la nova Llei de Règim Local. Això fa i ha de fer que l'agilitat del Consistori sigui més profitosa, per un vent, per als qui han d'afrontar els temes -en definitiva, els Regidors- mentres que per un altre fa que es convertesqui en un ca-

nal de desinformació de cara al poble. Deim desinformació perquè podíem saber i sabíem més coses. Avui, tot quant passa per un Ple pot passar desapercebut davant - el poble.

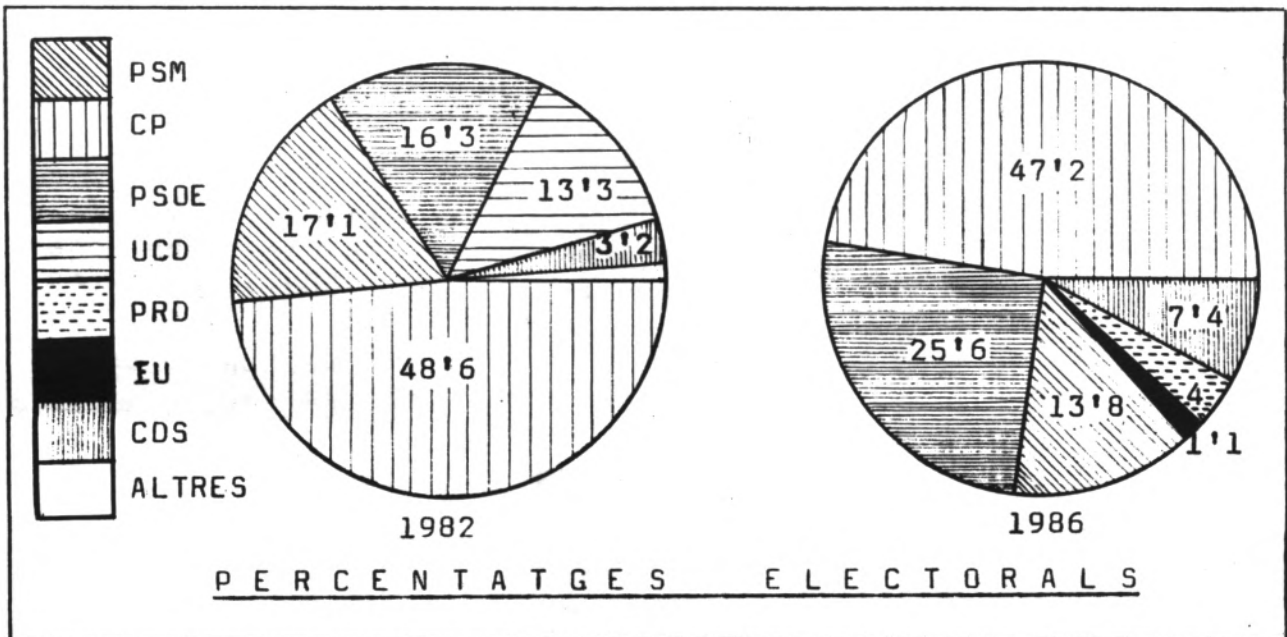
No hi ha dubte que, com que les Comissions de Govern són a porta tancada, resulta impossible saber com es pronuncien uns i altres. Només ens quedam amb els acords. Així com es desenrotllen els Plenaris, fins i tot pot dubtar-se de la informació que tenen tots els Regidors del Consistori. Fa la impressió que més d'un no sap res de moltes coses que es tracten a la Comissió de Govern. Pareix demostrar-ho la diversitat d'opinions dels Regidors, fins i tot dins el mateix grup.

Joan Pons.

- D A D E S -

- E L E C C I O N S 8 6 -

<u>PARTICIPACIÓ I RESULTATS</u>	<u>1982</u>	<u>1986</u>
Cens total	1713	1782
Total votants	1486 (86'7%)	1361 (76'3%)
Abstencions	227 (13'3%)	421 (23'7%)
Vots nuls	34	10
Vots en blanc	4	3
Vots vàlids	1448	1348
Coalició Popular	705 (48'6%)	636 (47'2%)
P S M	248 (17'1%)	187 (13'8%)
P S O E	237 (16'3%)	346 (25'6%)
U C D	194 (13'3%)	-
C D S	47 (3'2%)	100 (7'4%)
P R D	-	55 (4%)
Coalició electoral Esquerra Unida	-	15 (1'1%)
P C E (M-L)	6	-
P C E	4	-
Fuerza Nueva	3 (1'1%)	-
P C O E	2	-
P S T	2	-
Mesa para la unidad de los comunistas	-	2
Falange española de las JONS	-	3 (0'6%)
Coalición Unidad Popular Republicana	-	4

Les eleccions generals del passat 22 de juny oferiren a Campanet, com a les anteriors convocatòries, la victòria del conjunt dels grups polítics conservadors, encara que en relació als darrers comicis han perdut un total de 155 vots mentre que l'esquerra, malgrat esser el bloc minoritari, ha continuat la seva progressiva ascensió, que l'ha conduïda dels 307 vots de l'any 1977 als 554 actuals.

La Coalició Popular continua essent el partit més votat, encara que en comparació al 1982, ha disminuït en 69 vots, circumstància que pot esser deguda, en cert grau, a l'augment de l'abstenció, -la qual cosa, en definitiva, ha perjudicat quasi tots els grups- i que a la vegada ve a esser una de-

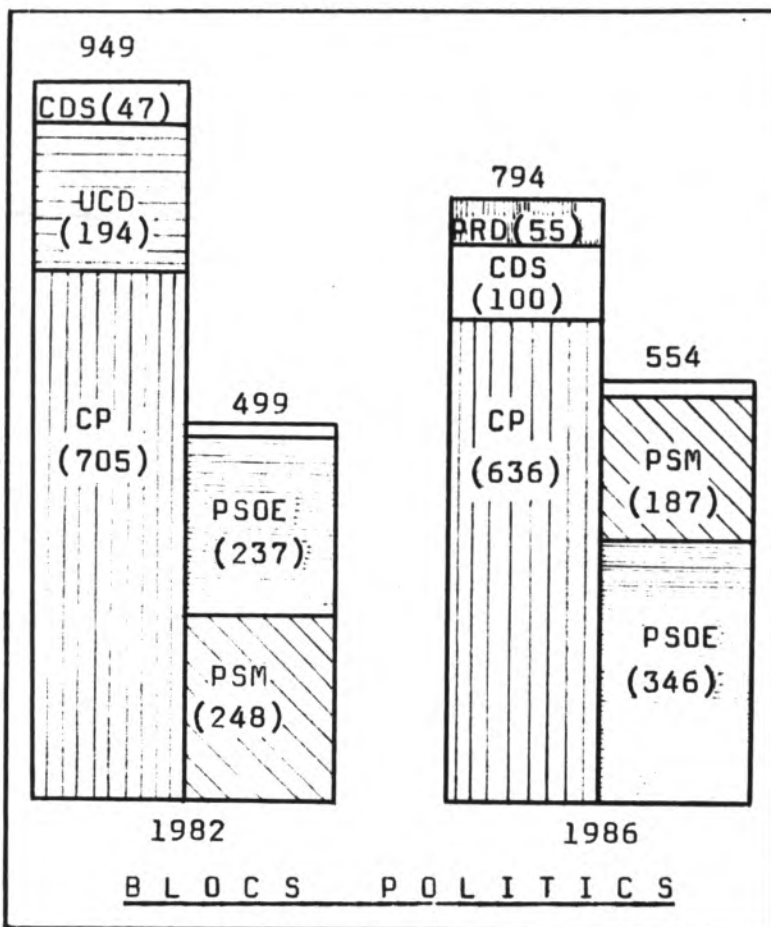
mostració de la seva incapacitat per recollir als electors de la UCD. En canvi, el PSOE ha experimentat un espectacular pujada i s'ha constituït en la segona força política del nostre poble desplaçant al Partit Socialista de Mallorca que a Campanet -com a la resta de l'Illa- ha registrat la línia decreixent apuntada en els darrers comicis de caràcter estatal.

Els centristes de Suárez han aconseguit capitalitzar en benefici seu una part dels electors de la UCD. Ha doblat el nombre de vots mentre que a l'altra formació que aspirava a ocupar el mateix espai electoral, el PRD, no li ha estat suficient la figura d'Albertí per a evitar un fracàs paral·lel al succeït a nivell estatal.

Els altres grups s'han mantengut dins mínims i, com a l'anterior convocatòria, el seu particular balanç s'ha decantat cap a les diferents opcions de l'esquerra.

L'última nota significativa de la jornada electoral és, sens dubte, l'augment de l'abstenció, que ha assolit un 23'7%, superior en uns 10 punts a 1982 i quasi semblant al 24'8% de 1979 que representa el percentatge més baix de les quatre eleccions generals, encara que hagi estat sensiblement inferior al del conjunt de les Balears i de l'Estat espanyol, el qual ha oscil·lat sobre un 33 i 30%, respectivament.

JOAN BUADES CRESPI

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

LLIÇONS DE LLENGUATGE

Jaume Ordines i Llobera

En el programa de festes d'enguany podem llegir: "Es transport fins an es moll anava a càrrec de l'amo...". Voldria començar aquesta secció amb un comentari sobre la grafia "an".

Si consultau la gramàtica d'en Moll, a la pàgina 215 podreu llegir: "La grafia an no és acceptable en els escrits literaris de to elevat... en els escrits de caire popular, en els quals sigui convenient fer ressaltar el llenguatge vulgar, podrà esser útil la grafia an (en lloc de a) en els casos a què es refereix la regla 3^a, però no en aquells a què es refereix la regla 2^a (perquè en aquests casos ja es pot usar la forma en, que es pronuncia igual que an).

Precisament, aquest an que apareix a la frase "Es transport fins an es moll de Palma ..." es refereix a la regla 2ª que dona en Moll, és la que diu que: "Quan la preposició ha d'anar seguida d'un article determinat o d'un demostratiu i ha d'expressar situació o direcció local, la preposició que precedeix el nom de lloc tant pot esser a com en.

Per això, a l'exemple que presentam hauríem d'escriure: "Es transport fins en es moll de Palma anava a càrrec de l'amo ..." perquè la preposició va seguida de l'article es i del nom de lloc moll de Palma.

A continuació, vegeu altres exemples que hem sentit més d'una vegada per Campanet i que es pronuncien de forma correcta però, alhora de la seva escriptura, un es pot fer un ~~error~~ bolic si no sap aquesta lliçó sobre l'ús de les preposicions a i en.

- ✎ Vaig en es rebost.
- ✕ He anat en es bosc de Gabellí.
- ✎ Hem pujat en es campanar.
- x Se'n va en es pou d'en Gatell.
- x Volen anar en es futbol.

Fixau-vos, però, que si és l'article determinat femení sa o si l'article masculí es s'apostrofa amb la paraula següent, llavors, utilitzam sempre la preposició a i no en.

- x Vaig a sa platja.
- x He amat a s'estanc.
- x Hem pujat a sa teulada.
- x Se'n va a s'abeurador d'es Camí Blanc.
- x Volen anar a sa natació.

També, podríem escriure i dir les frases que hem escrit amb la preposició en de la manera següent: Vaig as rebost. He anat as bosc de Gabellí. Hem pujat as campanar. Se'n va as pou d'en Gatell. Volen anar as futbol.

Aquesta grafia "as" és la contracció de la preposició a i l'article es, tanmateix, a mi em sona malament i preferesc no utilitzar-la en els casos esmentats anteriorment. Amb això vull dir que el llenguatge no és una cosa rígida i que un pot triar entre les diverses formes d'expressió que la llengua ens ofereix, però, això sí, sabent-ne utilitzar el to i el registre adequat a cada situació de comunicació.

CAMPAMENT DE CALA MURTA 1.986

Mallorca, per desgràcia, ha sofert en els darrers anys continus atacs - contra la seva riquesa natural i el seu paisatge. Tenim molts de llocs on les construccions indiscriminades de xalets, hotels i apartaments fa que haguem de considerar amb més apreci els llocs on encara resta intacta i sencera la grandesa i la bellesa que una natura respectada ens pot donar: és aquest el cas d'aquesta zona de Cala Murta, on cada any feim el campament. Aquí tenim alzinars plens de nius d'ocells: pinsans, mèrleres i - caçamosques, cadernereres i verderols; les mates flairoses i les murtes florides que embaumen l'ambient; i les estepes llimoneres, vidalbes, didales, estepa Joana, roques, penya-segats, cabres, granotes, banyarriquers i papallones del color dels alzinars. El Sol, la Lluna, els estels i la mar blava i verda.

Per aquest motiu els nins de l'escola de Campanet, seguint la tradició iniciada fa sis anys, venim a Cala Murta per disfrutar al llarg d'una setmana dels avantatges que ens proporciona poder gaudir del contacte - tan íntim amb la mare natura.

ANFÓS (Martina Serra i Jero Beltrán)

(Extret de la revista del Campament)

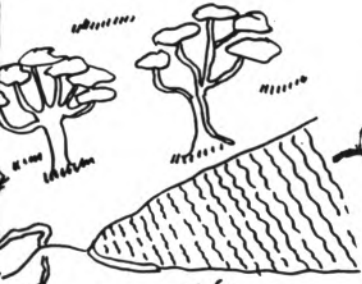
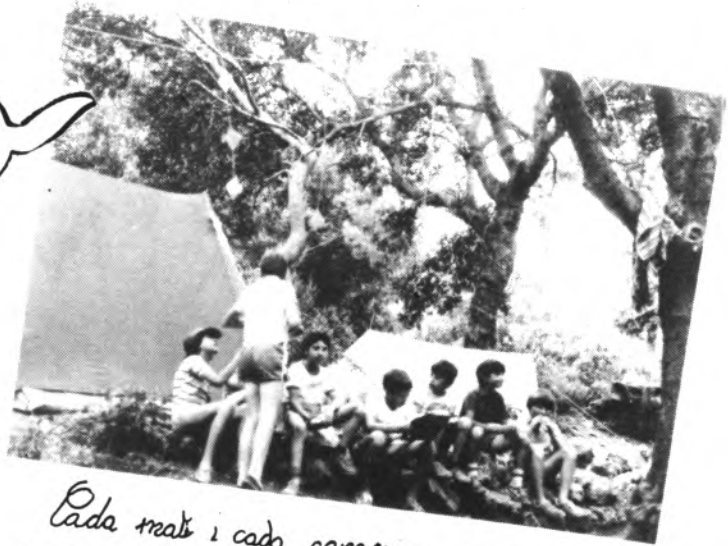
Les mares v
insubstituí

La nostra
"mascota"
1986

ACS

MURTA-1986

Cada matí i cada capvespre anam a la colla a sudar. Allà disfrutem molt.
La Antònia Benavente i en Jaume Fiol són
noster sudar i la Catalina sa mestra de quart els
ensenyava.

La Catalina sa mestra de quart va sudant fins
a sa Lloba i Aroca sudant, realles naves li van darrere

Hi ha realles de rives de 4', 5', 6', que pesquen dins
d'una corca, després duen els peixos a les cuixeres per-que'
en facin boou.

esser una ajuda

LIETA VIDAL DE BINIMELIS

Del 5 al 27 de juliol, na LIETA VIDAL DE BINIMELIS ha exposat a la Casa de "la Caixa" una col·lecció de setanta olis. L'exposició ha estat molt visitada i ha aconseguit un nivell acceptable de vendes. Ha estat la part artística del programa de les festes de Sant Victorià d'enguany. D'aquesta pintora, nada a Palma el 1929, en Gaspar Sabater n'ha escrit el següent: "Cultiva el paisaje, la marina, el bodegón y las flores dentro de un impresionismo en el que los valores plásticos alcanzan un alto valor normativo, se nos presenta como una artista fuertemente preocupada por el color al que consigue domeñar, dándonos una visión colorística, mesurada y armónica, de gran fuerza expresiva". Hem cregut d'interés presentar la pintora als nostres lectors.

ARRELS CAMPANATERES

"Som filla de mare campanatera, de na Catalina "Garinda". Vaig viure a Campanet perquè el meu pare, don Pep Vidal, quan havia acabat la guerra, hi va muntar un taller de ràfia. Fabricaven espadnyes, estores,... Va donar molta de feina. Arribarem a tenir tres tallers: un a sa plaça, un a ca madò Llobina, a devora can Llorenç Bord, i un a ca madò Pelada, al carrer de la Creu.

ELS ORIGENS D'UNA VOCACIÓ

Abans de la guerra, quan jo encara era molt petita, el meu pare tenia u-

na fàbrica de catifes a Santa Catalina. Allà se jugava amb molts de colors, totes les gammes de colors. Això m'impresionava molt i va esser una cosa que me va fer decantar cap a les Belles Arts.

Durant la guerra vaig viure uns anys a Sevilla i allà, encara que era molt petita, anava molt al Museu Murillo.

ELS ANYS D'APRENENTATGE

Vaig estudiar Belles Arts a Palma i a Barcelona i després, amb molta afició a la pintura, vaig anar sis o set anys a l'Acadèmia d'en Pator Gaita. Féiem

sortides per pintar al natural i, a la vegada, per conèixer pintors amb experiència, com per exemple en Coll i Bardolet. També

he estudiat la pintura de flors i de paisatge amb la pintora d'Inca, na Teresa Fiol Janer, que és una gran amiga.

EXPOSICIONS REALITZADES

He fet exposicions des del 1976. La primera va esser la Galeria Xaloc. Després, a la Universo (1977), al Círculo de Belles Arts (del 1977 al 1982), a la Jaume III (1978), a la Galeria Artistes Reunits del Port d'Andratx (del 1979 al 86), a La Almudaina (1980), a la Catedral Art (Sa Llonja, 1981), a la Nadal (1982), al Casino de Mallorca (estiu 82), a la Francesc Fiol d'Inca (1982), a la Sala d'Exposicions de "Sa Nostra" del Port d'Andratx (1982), a Sant Antoniet del Banc de Bilbao (1984).

Tenc obres meves a col·leccions particulars de França, Suïssa, Alemanya, Estats Units i Mèxic.

TÈCNiques I TEMÀTIQUES

Per pintar el camp mallorquí ---cases de pagès, oliveres,...---ús les tècniques impressionistes clàssiques, intentant captar els colors i la lluminositat de cada moment del dia. També pint marines i acostum fer-ho des de dins d'una barca, vorejant la costa, i ho faig únicament amb tres o quatre colors, amb predomini dels blaus. Els quadres de flors consider que

sobretot han de transmetre frescor, suavitat, han de donar tranquil·litat. El quadre de flors és molt treballat. Els balls de Mallorca, que són d'una gran riquesa de color, moviment i costums, són com a notes de color.. aquestes escenes dels balls dels dies de festa. Vaig tenir la sort de conèixer en Coll i Bardolet, del que he pogut aprendre molt i pel qui tenc una gran admiració.

PINTORS ADMIRATS

A nivell de Mallorca, dels pintors d'ara, consider que en Paco Gaita és un gran pintor, amb uns valors extraordinaris. També na Teresa Fiol és una gran pintora.

Dels clàssics, m'agraden des de Velàzquez i Goya fins als impressionistes i les delícies de color del nostre gran JoAN Miró.

LES RAONS DE L'EXPOSICIÓ A CAMPANET

He tencut una gran il·lusió en exposar a la Casa de Cultura de "la Caixa" degut a què la meva mare era de Campanet i jo hi tenc una gran família. M'ha estat imprescindible fer aquesta exposició. M'ha estat un deure venir a exposar a aquest poble tan estimat".

Pere-Joan Tries

Pastisseria
Mel i Sucre

ELABORACIÓ PRÒPIA

Avda. Gaspar Bennassar, 26

Tel. 20 95 22

07004 Palma de Mallorca

BAR

**VARIATS
XOCOLATA
AMB
ENSAIMADES**

ZENER

laboratoris d'electrònica i d'equips d'alta fidelitat "hifi", c/. francisc fiol i joan-5 ciutat - tel. 291772., per informació i demostració a campanet: pere i joan martorell "canta".

SANT VICTORIÀ 1.986

Festes passades, coques menjades. De totes maneres, hem volgut fer una petita enquesta, que no vol esser representativa, sobre com han anat el St. Victorià 1986. Com veureu, la majoria són joves. Els hem demanat una valoració de les festes, què els havia agradat més i què havien trobat més fluix.

BIEL BERNAT PONS (25 anys), PROFESSOR.

Han estat bé, però les activitats no estaven massa ben programades. La del fang al carrer era interessant però no es va acabar de fer bé. S'hauria d'haver fet a un lloc més apartat, més tranquil perquè els al.lots s'ho agafassin amb més calma i fos més productiva. La resta fou normal.

El fang al carrer, uns dels actes més interessants i positius.

ANTONI AMENGUAL GUAL "MORROXEPAT", JUBILAT.

Em varen agradar molt. Allò que m'ha agradat més ha estat els boleros. A mi no me va el ball d'aferrat, però hi havia bones orquestres. Trop que hi faltaren les carreres de joies, sobretot pels al.lots, A les carreres, com a xeremiers hi fèiem ambient.

PONÇ JOVER PONS (19 anys) CAMBRER.

Per a mi han suposat molta de feina, però m'ho he passat molt bé. L'únic que no em va agradar massa va esser la banda de música, i el mal temps. El millor ambient fou el de dissabte vespre a partir de les cinc i mitja, amb molts de gats!

JOAN HERRACH BISQUERRA (23 anys) ENRAJOLADOR

Bastant fluixes. De les més fluixes dels darrers anys. S'ha de destacar la gran precisió dels focs artificials. El que menys m'ha agradat ha estat la falta d'ambient.

TONI CAPELLA PONS (22 anys) SABATER

Fatal. Els focs fou el que em va agradar més. El paperí va quedar espanyat abans d'hora i el mal temps també hi ha influït molt.

PERE MUNAR PONS (21 anys)

La gent està molt passiva a l'hora de celebrar les festes. Els al.lots es noten més actius. El marathón ha perdut molta de força i s'ha volgut mantenir una cosa que ja ha perdut un poc d'emoció. Al seu lloc - s'hauria de fer un acte esportiu més poc dur, més assequible a tothom.

M^a. TERESA JUANES Mc.GOLDICK (11 anys)

M'han agradat molt. La "berbena" és el que m'ha agrat més perquè vaig conèixer dos al.lots de l'orquestra, però me'n vaig anar prest a dormir. La banda de Montuiri va ésser el que em va agradar menys.

ANTONI VIVES CAMPOMAR (24 anys) MECANIC.

Hi ha faltat organització i el temps no ha acompanyat. Hi ha hagut molt poques coses programades i han passat bastant desapercebudes. Potser s'ha salvat la "berbena".

Els focs, enguany tenguérem molta d'emoció, no és ver?

chamburcy
yogur natural
GARANTIA NESTLÉ
CHAMBURCY ; el yogur dels
ESPORTISTES.

**BAR
CA'S
RETO**
GELATS
I
TAPES
VARIADES

CONVERSA AMB

EN GUILLEM "ROCA"

Vaig néixer a Campanet dia 31 de desembre de l'any 1908, en es Carrer de Son Massanet. Mumpare feia de sabater i li dèien En Roca. A mumpare li deien Na Menga i feia feines de la casa. Per aprendre de llegir i escriure, primer vaig anar dos hiverns amb so carter. I, a dotze anys, vaig anar es vespres amb so Vicari Montserrat. I llavors vaig anar fins devers es vint anys a Cas Company, on feien escola dos germans: Don Pedro i Donya Maria.

La primera feina que vaig fer va ser anar a collir oliva, llogat, a Can Benoit. Tenia vuit anys. A nou anys vaig començar a Son Vivot i sempre hi vaig anar. Collíem ametles, espredegàvem, eixamàvem soques, vermàvem... Guanyava una pesseta cada dia. A'n es quinze anys me'n vaig anar a'n Es Filicomís de Lloseta. Traginava oliva i hi vaig estar un any. I d'allà me'n vaig anar a Binissetí. I llavors vaig partir a fer es servici en es Cap Enderrocat.

Sempre he fet de jornalier pes camp. En tornar des servici me vaig llogar en Es Castell, amb Don Jaume. Hi vaig anar des 21 anys fins a'n es 33. Vivia a Campanet i anava i venia a peu. Llaurava, etseciava, feia empelts... Dins sa part baixa d'Es Castell hi havia un lloc ple de jonqueres que se deia Es Joncar. I Don Jaume va fer treure ses jonqueres i hi va fer uns horts de pomeres molt bons.

Quan me vaig casar encara vaig estar un any en Es Castell. Llavors nos n'anàrem a Mortitx. Jo anava a jornal i feia de tot: llaurar, etseciar, feines de la casa, feines de s'hort... Em vaig casar l'any 41 i l'any 42 passàrem a Mortitx. Saps que estàvem de bé! Hi havia molta de fam i moltos no en teníem gens! D'hivern nos aixecàvem dematí i anàvem a caçar. Menjàvem beníssim a Mortitx! Es dematí menjàvem sopas. Es migdia, fideus o cuinat. Menjàvem carn perquè a Mortitx hi havia molts de cabrits i molta de caça. I fruita també, perquè hi havia un bon hort de pomeres. I es vespre, sopas. Hi havia hagut molt de contrabàndol per Mortitx, però acabada sa guerra no n'hi havia. Més envant, es contrabàndol va tornar reprenere. I de Mortitx anàrem a Son Perelló des Cusset. I hi som estats fins ara.

Qualque pic he anat de contrabàndol. Es contrabandistes de Campanet eren l'amo En Guilem "Curt" i, passat es Moviment, En Pere "Menut". Era tot contrabàndol de tabac. Es contrabandistes, per anar a davallar saques, lo primer de tot cerca-

ven un homo segur, que no fos xerrador. I aquest procurava cercar-ne d'altres, dir-ho a'n es companyeros. Jo he anat a cercar saques de tabac. Un vespre vaig anar a s'altra banda de Llubí a dur un bulto de tabac. I el vaig dur a s'esquena tot es temps fins a Campanet, a s'Era de Son Bordoy. Feia un quintar afavorit i em pagaren onze pessetes, i jo de jornal només en guanyava tres. He anat a cercar saques de tabac per Mortitx i Sa Caleta. Dèiem: "Mos veurem a Alcanella". I un partia ama i s'altre, suara. Per no fer fressa. I mos vèiem allà d'alt. I en esser tots a sa possessió, es grupo partia cap a la mar. Desembarcaven tabac en Es Cingle des Pi, a Sa Caleta... Per sa part de Sa Calobra n'arribava molt, però noltros no hi anàvem.

Una barca grossa, plena de contrabàndol, estava enmig de la mar. I amb una barqueta petita feien viatges de sa grossa cap a sa costa. I de sa barqueta el tiraven en terra i noltros el mos carregàvem. I per amunt! Es qui mos donava guia era un de sa costa mateixa, pastors i gent així, i mos deia per on havíem de passar. Noltros no hauríem sabut per on havíem de prendre i més en sa nit! Pes Cingle des Pi hi havia uns serrats que feien por i una penya que per pujar-la de buit ja hi havia tasca. Aquesta penya tenia unes endinsadetes per posar-hi sa punta des peu. Si no eren homos reforçats no hi porien anar. Havien de ser homos joves i for I amb sa saca a s'esquena davallaven de ses muntanyes cap a'n es poble. I en ser a baix, quan topaven amb camins de carro, deixaven ses saques i es contrabandistes, amb carros o camions, les anaven a cercar.

Noltros no entràvem mai amb sa saca dins es poble. La deixàvem a ses foranes, dins casetes o llocs així. Bé, dins casetes poques vegades: les mos feien deixar enmig des camp. I llavors es contrabandistes les se'n duien. Noltros no sabíem mai es secrets des contrabàndol.

Una vegada mos agafaren amb això des contrabàndol. Erem més de vint homos que en traginàvem per dins sa muntanya. Mos agafaren més de 60 bultos. I va ser perque s'arrendatari mos va cuar. Agafaren En Llorenç "Ponset" que anava davant. Molts tiraren sa saca i fogiren. Jo la vaig amagar dins una encletxa i la me donaren. Es qui perseguien es contrabàndol èren sempre es carabiners.

LA REPÚBLICA I LA GUERRA CIVIL

Jo vaig esser socialista perque tots es meus amics eren d'aquesta idea. I també perque jo era pagès i ets únics que defensaven ets obrers eren es socialistes. Es socialistes de Campanet eren: En Toni "Abdon", En Sebastià "Cusset", En Guiem "Fonts", En Miquel "Pelat"... Teníem un local a Sa Plaça. Mos férem socialistes quan va venir sa República, perque antes de sa República a Campanet només hi havia dretes. D'aquestes dretes uns eren liberals com Es Metge "Dolç", En Joan "de Ca Na Piu"... i uns altres eren conservadors com Don Toni "de Biniatró", En Pep "Reto", En "Sastre"... I amb sa República hi va haver a Campanet dretes i socialistes. Ses dretes anaven agrupades i eren Mestre "Goix", l'amo En Pere de "S'Oli", En Toni Colom... Més envant va sortir sa Falange a Campanet que tenia es fortí a Ca Mestre Gil, a Sa Plaça.

A Campanet ses dretes anaven molt inflades. Una vegada En Montserrat Parets i En Leal feien un mitín des des balcó des local des socialistes a Sa Plaça. I ses dretes feien flamada contra ells. Ets homos cridaven i ses dones encara cridaven més que ets homos. Només movien líos! I es de sa Falange quan En Miquel "de Son Garreta" va entrar de Batle l'any 36, se destaparen i varen començar a posar

lletres pes carrer contra es Govern. Un vespre venia jo de festetjar de Mosca-ri i vaig trobar tres falangistes que en posaven a Sa Canova. I quan me veren ve-
nir se posaren amb sa cara a sa paret i no els vaig conèixer. I com que ses coses
ja anaven calentes vaig botar de sa bicicleta perque amb una sempenta me porien
tomar, però a peu no tenia molta por. Pas i arrib a Sa Plaça i top En Pere "Ta-
verner" i En Joan "Coloma", i les vaig contar es fet.

Quan va entrar de Batle En Miquel "de Son Garreta" va fer sis serenos perque
no anassen a demanar vots. Se deien "Guàrdia Cívica Republicana". A jo mi feren
perque era socialista i m'hauria estimat més no esser-ho per no perdre es jornal.
I quan va començar es Moviment me feren anar a la Sala a entregar es "russo" de
sereno. I volien que entregàs un revólver, però vaig dir que no n'havia tengut
mai i es cap d'una hora me deixaren partir. A Mallorca es Moviment va començar
tres dies més tard. Deien: "Ha començat sa guerra, però només seran vuit dies".
I amb aquest sol l'enterram!

Vaig fer vida normal fins que mataren Don Julià. Quan desembarcaren a Mana-
cor, sa gent anava a Son Bordoy a veure es bombardeig. I noltros només esperàvem
que arribàssin. Però va valer més així. Quan mataren Don Julià ve un germà de sa
dona i diu: "En Guiem què és aquí?" Perque li havien dit que m'havien mort en Es
Pont de Can Llobina. I partesc cap a'n Es Castell. I quan vaig esser a un pina-
ret jo duia una saqueta i me vaig asseure. I no em vaig haver assegut com me ti-
raren cinc tirs! I, redell, ho vaig donar a ses cames! Es pinaret està a una al-
tureta dins Es Castell. I En Tomeu "Senceller" de Son Pocos, que era es pastor,
com va sentir es trons sa va fer por i va fogir corrensos cap a ses cases. Es
pinaret estava damunt un pujolet i quan me tiraren vaig fogir cap a s'altra ban-
da on hi havia una tira d'oliveres. N'hi havia una de buida i ... m'hi amag! I
hi vaig estar ben amagat tot es capvespre i part des vespre. I en sa nit vaig
partir cap a ses cases des Castell. I vaig estar no sé quantes setmanes en Es
Castell, sense pujar per res a Campanet. I fins que sa cosa se va calmar no me
vaig moure. En Joan, es ffi de l'amo des Castell, era es Jefe de Falange de Cai-
mari.

No me varen detenir mai. Però he passat retgiron grossos! Quan mos feren
presentar pes Servici mos feren anar a'n es Fronton, a Palma. Vaig veure que hi
havia molts de camions i que hi feien pujar gent. En varen venir un parei amb
unes llistes. I se posaren:
"Fulano de tal! Fulano de -
tal!" I les feien pujar a'n
es camions. I un, de part de
darrera em posa sa mà damunt
s'espatla. I ses cames me va
ren prendre es tremolor! I -
era En Joan "Roses", que va
sêr Batle, i me diu: "Si -
aquell vespre a Sa Canova
mos haguessis detengut, ara
te n'aniries amb so camion!"
I així vaig sebre que ell era
un des qui posaven cartells
contra es Govern.

COL.LABORADOR DEL "FOC I FUM"

No he estat mai gaire aficionat a llegir. A fer gloses, sí. N'enviava de vegades a sa revista "Foc i Fum". L'amo En Mateu "Carter", es qui m'havia fet escola de ninet, era es corresponsal des "Foc i Fum" a Campanet. Em demanava gloses, jo les feia i les hi donava. I ell les enviava i les feia publicar a sa revista. Per enviar-hi gloses o escrits havíem de posar es nostre nom, a fi que si pasava res sa revista sapigués qui era s'autor. Però en es "Foc i Fum" ses gloses sortien sense nom. I sa gent poria sospitar de jo però no ho sabia cert del tot!

N'hi enviava de tant en tant. Eren de tota casta: si se moria un mal, si passava una pardalada i coses així... De jove hi vaig col.laborar un parei d'anys i llavors ho vaig deixar córrer. Un glosat meu que se va publicar en es "Foc i Fum" era un sobre Es Cavall de Cas Lluquer. M'agrada fer gloses, però a vetlades de gloses no hi he participat mai.

FESTES I DIVERTIMENTS

Altre temps ses festes principals de Campanet eren per Sant Victoriano i per Sant Jaume. Sa gent se divertia amb so ball. Es ball d'aferrat estava una mica privat, però començaven amb boleros i acabaven d'aferrat. A Campanet hi ha hagut un parei de bandes. Primer hi va haver sa banda de Mestre Abdon i més envant sa de Don Joan de Son Perelló, que era molt més grossa. Sa primera orquestra que va venir a Campanet, que jo recordi, va ser sa "Marvel" de Lluçmajor, que tocava en Es Pins. Tot això era antes des Moviment.

Jo encara he vist dues bregues de cans a Campanet. Una a Sa Plaça i s'altra a Can Guiem "Ferrà", en es Carrer de Sant Miquel. Per fer una brega, amollaven es dos cans i es cans anaven a sa carada. I llavors les desferraven i les tornaven amollar fins que un des dos no anava a sa carada i perdia sa brega.

Jo no he vist mai tants de carretons a Campanet com es dia que feren sa brega de cans a Sa Plaça. En venien de per tot! En venien de molts de pobles de ben enfora. I posaven moltes messions, perque un temps a cada poble hi havia aquell parei que vivien de jugar i de molts de tontos que se deixaven enganar. I amb això des cans un parei de vius vivien damunt molts de tontos! Ses bregues de cans ja estaven privades, però provaven de fer-ne qualque una i venia gent de fora. Les feien amb cans de bou. Eren uns cans de cames curtes, rabassuts i xatos. I amb aquests cans feien també toros amb sos bous. De toros amb cans n'he vists an Can Muntaner, en es Cantó des Càrritx. L'amo En "Pou" tenia bous d'aquests i un qui li deien En "Pintat" les guardava. I l'amo En "Blanc" i l'amo En Pere "Roder" tenien cans per fer bregues. Un ca de brega molt famós va ser "En Calces Blanques".

A Campanet hi havia més juguera que no ara. Hi havia jugadors forts: N'Arnau "Curt", En Joan "Ruberto", En Moragues, Es "Goixos"... No feren feina mai. Eren com a cavallers. Vivien des joc. Anaven cada dissabte a Palma, a ses Fires de València i a s'Hostal des Tix, devora Son Jan. I un guardava defora per si venia a Guàrdia Civil. Estava prohibit, però s'amagaven i jugaven.

Aquesta conversa amb Guillem Rosselló i Alsina "Roca" fou gravada per Danià Ferrà-Ponç a Campanet el dia 26 de juliol de 1984.

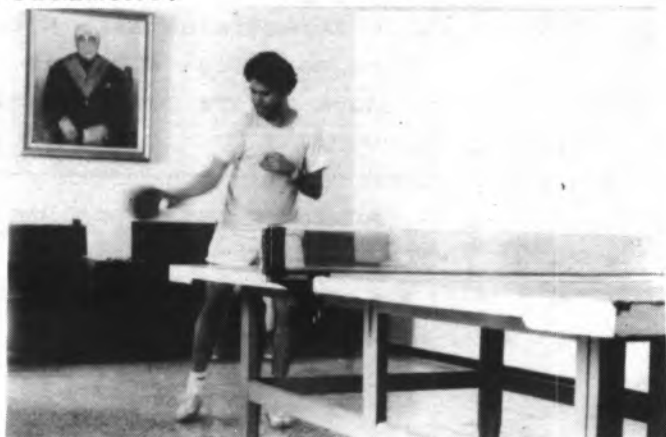
ESPORTS

IV TORNEIG FUTBITO- CAMPANET-1986

Organitzat pel C.E.Campanet, des de el 18 de juliol, s'està celebrant una competició de futbito, que normalment es celebrava durant el mes de juny i la seva finalització coincidia amb les festes de Sant Victorià. Enguany, El campionat del món de futbol i el mundial de bàsquet, han obligat a retrassar l'esmentada competició, que finalitzarà el proper 9 d'agost, amb els partits que definiran els quatre primers llocs de la classificació.

7 equips prenen part a aquesta lliga, tots locals, encara que amb inclusió de molts de jugadors forans- essent amb tota probabilitat, "Es Forn Nou"-guanyador l'any passat, i "Renault" els candidats al triomf final. No obstant això, en el moment de redactar aquestes línies ja s'ha produït la primera sorpresa amb l'empat aconseguït per l'equip "Bar Sol", enfront de "Renault". La sorpresa hagués pogut ésser més grossa, ja que fins el darrer minut no va aconseguir la igualada l'equip representant de la casa automovilística.

"Cas Reto" -enguany molt reforçat- i "Pescadors" semblen ésser els únics que poden fer ombra als dos equips anomenats inicialment.

I TORNEIG PING-PONG "ES PUNT"

Organitzat pel café "Es Punt", amb la col.laboració de "Sa Pujada" i la revista "Campanet", el dissabte, 19 de juliol començava un torneig de ping-pong, amb la participació de 30 jugadors - 2 al.lotes, 14 infantils i juvenils i 12 senyors.

La sala de joc era el local de Sa rectoria, on s'ha anat desenrotllant les diverses partides, aplicant el sistema d'eliminatòria directa.

El torneig femení va tenir com a guanyadora Na Margarida Oliver, que va derrotar Na Catalina Reynes per 21-16, 21-18 i 21-12.

Va guanyar la competició infantil-juvenil, En Pep Horrach, que es va imposar clarament a la final a En Guillem Nicolau per 21-9, 21-13 i 21-12. En Joan Morell va aconseguir la tercera plaça, derrotant a En Tòfol Morell per 21-10, 21-11 i 21-8.

En el moment de redactar aquestes línies, encara no ha finalitzat la competició sénior. Havnet-se proclamat primer finalista en Joan Tortella. L'altre sortirà de l'enfrontament entre en Joan Amengual i En Toni Ben-nassar.

AGENDA DE LA VILA

NAIXEMENTS

IRENE GARCIA CONTRERAS, nada el 24 de juny de 1986, filla de Miquel-Àngel Garcia Rodríguez, d'Àlava, i d'Isabel Contreras Barrera, d'Inca.

JOAN COMAS I VIDAL, fill de Pau Comas i Sociés, de Sa Pobla, i d'Isidora Vidal i Valcaneras, "de Cas Palmessano" (7-Juliol-86).

MATRIMONIS

FRANCESC SEGURA I BISBAL, de Palma, i MARIA-ANTONIA SIQUIER I BUADES, "de Cas Mestrès" (14-Juny-86).

JAUME NICOLAU I VIDAL, de Binissalem, i JOANA-MARIA AMENGUAL I ALZINA, "de Cas Company" (14-Juny-86).

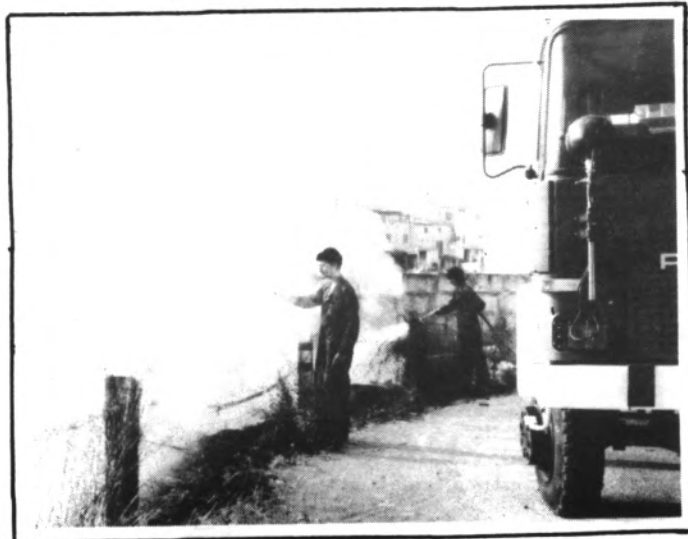
ARNAU BISQUERRA I MASCARÓ, "Costitxer", i ANTONIA FEMENIA I HERRACH, "de Sa Co-va" (28-Juny-86).

DEFUNCIONS

JOAN ALCOVER I BENNASSER, "Covaner", de 76 anys (13-Juny-86).

MARIA MARCH I BENNASSER, "Marc", de 69 anys (1-Juliol-86).

EN TANCAR L'EDICTE: INCENDI A SON BORDGY!

Dia 21, a les 18'45, al cantó no construït de sa plaça de Son Bordgy es va detectar un incendi que va obligar a la intervenció d'un jeep, una furgoneta i dos camions del Cbs de Bombers del CTM davant el perill que hi havia que el foc arribàs als bidons de dissolvents i cola emmagatzemats a la fàbrica de "babutxes". Com és lògic, el succeït féu que s'hi arreplegàs un bon nombre de ciutadans.

ESTANC i PAPERERIA _____

Maria Gelabert

Libres
i
Material
Escolar

Grup d'alumnes de l'escola de "Donya Dolores" a finals dels anys 50, al camí vell de Búger.

1.Vicenç Marranxa. 2.Pere de Cas Metge. 3. Joan Bord. 4.Miquel de Gaieta. 5.Jeroni Canta. 6. Miquel de Son Corró. 7.Jaume Xato. 8.Pere Mir. - 9.Xisco Canta. 10.Jaume Canta(+). 11.Miquel Mairata. 12.Toni Sedes. 13.Joan de Caselles. 14.Pere Budec. 15.Jaume Sivelleta. 16.Mateu Morge. - 17.Pep Mercadera. 18.Julià de Búger. 19.Toni des Saldos. 20.Miquela Blanca. 21.Miquel Ponet. -- 22.Jaume Fusteret. 23.Joan Butxacot. 24.Pep Serro. 25.Sebastià Maca.